

освѣщенство, защото тие служатъ въ хра-
мътъ на позлатениятъ идолъ. Тия два класа
хора съществуватъ само въ западна и сѣ-
верна Европа; но днесъ, за нашето бъл-
гарско нещастие, тие захванаха да се раж-
датъ и у насъ.

Нашъ Хаджи Ничо принадлежи въ
числото на вториятъ класъ. Когато свър-
шилъ учението си, Ничо постѣпилъ въ уѣ-
човите си дигене и тамъ продавалъ, кралъ и
обмѣривалъ до толкова, щото въ продѣл-
жението на петъ години, той успѣлъ да
спѣчели нѣкоя пара и да стане самосто-
ятеленъ търговецъ. Единъ нѣмски пътеше-
ственникъ, Колъ говори за българете :
„българинътъ работи като волъ, събира
като пчела, а живѣе като свиня.“ Такъ
събиралъ и живѣлъ и Ничо; той никога
си не доспивалъ, не доѣдалъ, не допивалъ
и печѣлилъ, и печѣлилъ.

Най-павредъ той отворилъ свое ди-